

μου δεσμός εἶνε νόμος τυραννικός, καὶ διὰ τοῦτο ὅσον ἔνεστι βραχυτέρας διαρκείας.

Πολλοὶ φυσιολόγοι ἔκαμαν παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν γάμων τῆς ἀράχνης, αἱ δὲ μαρτυρίαι αὐτῶν, αἵτινες γενικῶς εὐρίσκονται συνάδουσαι, ἀναφέρουσι περιέργους λεπτομερείας περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν συνάπτει τοὺς γάμους τοῦ τὸ μικρὸν ζωῦφιον.

Καὶ πρῶτον ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι ὁ ἄρρον εἶνε μικρότερος τῆς θηλείας. Διὰ τὴν μικρότερον ; Ἡ φύσις μόνη γνωρίζει, ἡ ὁποία ἔπλασε τὸ ζῶον.

Τὸ πρῶτον τοῦ ἄρρονος ἐρωτικὸν διάθεμα, ὅστις δὲν εἶνε τόσον εὐήθης ὥστε νὰ παρασυρῆθῃ ὑπὸ τοῦ πάθους του καὶ νὰ πέσῃ ἐλευθέρων αὐτοῦ θύμα, συνίσταται εἰς τὸ νὰ ὑφάνῃ, οὐ μακρὰν ἐκείνης ἥτις ἔτρωσε τὴν καρδίαν του, τὸν ἐλαφρὸν ἱστὸν του. Περαιτέρως τὴν προκαταρκτικὴν ταύτην ἐργασίαν, προχωρεῖ λάθρα καὶ ἡσύχως, καὶ διὰ τινος κυπτήματος τοῦ ποδὸς ἐπιφέρει ἐλαφρὰν δόνησιν εἰς τὴν κατοικίαν τῆς κυρίας, ἧς ἐπιζητεῖ τὴν εὐνοίαν.

Αὕτη, ὑπολαμβάνουσα ὅτι λεία τις ἔπεσεν εἰς τὰ δίκτυά της, τρέχει ἀμέσως πρὸς αὐτήν. Σπουδῆ ματαία, τὸ θύμα δὲν εἶνε ἡ καρδία ἐκλιπαροῦσα ἀγάπην.

Ἄλλ' ἡ ἀράχνη εἶνε ἡ ὀλιγώτερον παντὸς ζώου εὐαίσθητος εἰς τὰς ἐρωτικὰς ἐπικλήσεις, καὶ ἡ τοιαύτη τῶν ἐλπίδων τῆς διάψεσις τόσον τὴν καθιστᾷ μανιῶδη, ὥστε ἀντὶ εὐνοίας ὀργῆς μόνον καὶ ἀγανακτήσεως βλέμματα ἐξακοντίζει ἐκ τῶν οὐκ αὐτῆς ὀμμάτων κατὰ τοῦ ὀχληροῦ τοῦ ἀνησυχοῦντος αὐτήν.

Καὶ τότε οὗτος, κατεπτοημένος καὶ τρέμων τὴν ὀργὴν της, σπεύδει νὰ φύγῃ καὶ κρυβῆ εἰς γωνίαν τινα, ὅπου μένει ἀκίνητων.

Τοῦ πρώτου τρόμου παρελθόντος, τὸ θάρρος αὐτοῦ ἄρχεται ἀναγεννώμενον, καὶ μετὰ μικρὸν ἰδοὺ αὐτὸς πάλιν ἔμπροσθεν τῆς θύρας τῆς κυρίας.

Ἄλλὰ μάταιος κόπος, καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ αὐτὴ ἀποτυχία τὸν περιμένει.

Ἄλλ' ὁ ἐπιμένων νικᾷ. Ἡ ἐπιμονὴ του μαλάσσει ἐπὶ τέλους τὴν σκληροκαρδίαν, ἥτις ἀποφασίζει νὰ πρᾶξη τὴν ὀργὴν της καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν δειλὸν λάτρην της νὰ ὑπερβῇ τὴν φιλίαν τοῦ ἐνδιατήματός της, καὶ φαίνεται μάλιστα ὅτι κολακεύεται ἀπὸ τὰς προσπαθείας του. Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸν δέχεται ἀσμένως, ἀλλ' ὅχι καὶ μετὰ ὑπερβολικὴν σπουδῆν.

Ἐν τούτοις ὁ ὑμέναιος, οὕτινος τόσοι προηγήθησαν κίνδυνοι, δὲν δύναται νὰ μὴ ἐγκλείῃ τρικυμίας καὶ καταστροφάς.

Ὅντως δὲ, εὐθὺς μετὰ τὸ συνοικέσιον, ὁ σύζυγος σχεδὸν βέβαιος ὅτι θὰ βουκανισθῇ μετὰ μεγάλην εὐχαρίστησιν ὑπὸ τοῦ ἡμίσεός του, γίνεσθαι διὰ παντὸς ἄφαντος.

Καὶ ὁμως ποία ἀντίθεσις ! Ἐνῶ ἡ ἀράχνη ὡς

κόρη καὶ ὡς σύζυγος εἶνε ὁποῖαν τὴν εἶδομεν, ὡς μήτηρ εἶνε πρότυπον ἀληθῶς τρυφερότητος καὶ ἠθικῆς τελειότητος.

Εὐθὺς ὡς γεννήτῃ τὰ ὠά της, λαμβάνει αὐτὰ, τὰ περιτυλίσσει διὰ τεμαχίου ἐκ τοῦ ἴστοῦ της, καὶ συναποφέρει τὸν θησαυρὸν μεθ' ἑαυτῆς. Ἄν δέ τις θελήσῃ νὰ τῆς τὰ ἀποσπάσῃ, θὰ ἴδῃ πόσον ἐμμανῶς προσπαθεῖ νὰ τὰ ἀνακτήσῃ εἰς μάτην δὲ θὰ ἐπεχειρεῖ καὶ νὰ τὴν ἀπατήσῃ ἀντικαθίστων αὐτὰ δι' ἄλλων. Καὶ ποῖαν πάλιν δὲν ἐπιδεικνύει τρυφερότητα καὶ μητρικὴν στοργὴν, ὅταν ἐκκολαρθῶσι τὰ μικρὰ της ! Εἰς ἐπίμετρον δὲ παραδειγματικὴ εἶνε ἡ σύμφορα ἢ ἐπικρατοῦσα μετὰ τῶν ὀλων μελῶν τῆς νέας οἰκογενείας.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ γλυκεῖα αὕτη ἀρμονία ὀλίγον διαρκεῖ, μετ' οὐ πολὺ δὲ, ἐφ' ὅσον αὐξάνουσι, σφοδρὰ ἀπέχθεια ἄρχεται ἀπομακρύνουσα τοὺς ἀδελφούς ἀπὸ τὰς ἀδελφάς, οἵτινες ἐπὶ τέλους χωρίζονται ὀριστικῶς, ὅπως μὴ συναντηθῶσι πλέον ἢ ὡς ἔχθροὶ μανιῶδεις καὶ ἀνυπόμοιοι νὰ καταφωθῶσιν. * *

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΚΗΠΟΙ

Εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Γαλλίας, ἔνθα ὑπάρχουσι φρουραὶ, οἱ διοικηταὶ τῶν σταθμευόντων σωμάτων μεριμνῶντες περὶ τῆς υγείας τῶν στρατιωτῶν, καὶ περὶ τοῦ τρόπου ν' αὐξήσωσι τὸ σύνθηθες ποσὸν τῆς τροφῆς ἄνευ υπερβάσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ σιτηρεσίου, διωργάνωσαν τοὺς στρατιωτικὸς κήπους. Οὕτω δὲ κατῳρθωσεν καθ' ἐκάστην οἱ στρατιῶται νὰ ἔχωσιν ἀφθονίαν χλωρῶν ὀσπρίων, ἀνεξέδως, τὰ ὁποῖα καθιστῶσι πλειότερον καὶ καλλιτέραν τὴν συνήθη μερίδα τοῦ στρατιώτου. Τοῦτο κυρίως ἐγένετο εἰς τοὺς στρατιωτικὸς γαθμούς τῆς βορείου καὶ δυτικῆς Γαλλίας. Μεγάλαι ἐκτάσεις γαιῶν, τέως ἄγονοι, ἐκαλλιεργήθησαν, καθὼς ἐπὶ παραδείγματος αἱ τάφροι τῶν φρακτῶν πόλεων.

Ὅπως ἐνθαρρύνωσι τὴν καλλιέργειαν ταύτην, πολλὰ καὶ γεωργικὰ ἐταιρίαι ἐδέχθησαν τὰ προΐοντα τῶν στρατιωτικῶν κήπων εἰς τοὺς διαγωνισμούς των. Εἷς τῶν διαγωνισμῶν τούτων ἔλαβε χώραν πρὸ τινος χρόνου ἐν Ρουέν. Εἷς τινὰ σημείωσιν ἐπὶ τούτου γενομένην εὐρίσκωμεν περιέργους πληροφορίας ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν κήπων τοῦ 24^{ου} συντάγματος.

Ἐν διαστήματι 8 μηνῶν διενεμήθησαν εἰς τοὺς στρατιώτας ὀσπρια χλωρὰ ἐκ τῶν κήπων τοῦ συντάγματος 22,876 χιλιόγραμμα λαχάνων, 650 χιλιόγρ. κάρβου, 800 δαυκίων, 7,292 πράσων, 607 κρομμύων κ.τ.λ. ἀξίας 2,500 φράγκων.

Οἱ στρατιωτικοὶ κήποι καλλιεργοῦνται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, προθύμως ἐν αὐτοῖς ἐργαζομένων, διότι τὰ προΐοντα ἀνήκουσιν εἰς αὐτούς. Ἐχουσι δὲ καὶ τὸ προσὸν οἱ κήποι οὗτοι, ὅτι διατηροῦσι παρὰ τοῖς χωρικοῖς στρατιώταις τὴν ἀγάπην πρὸς τὰς γεωργικὰς ἐργασίας, πλὴν δὲ

τούτων οἱ στρατιῶται διδάσκονται καὶ νέους τρόπους καλλιιεργείας, οὓς κατόπιν εἰσάγουσιν ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς κατοικίας των. Ν.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ κ. Β. . . , γνωστὸς ἄσωτος, ἀσθενήσας τελευταῖον, προσκαλεῖ τὸν ἱατρὸν του.

— Ἐν μόνον πρᾶγμα μ' ἀνησυχεῖ, λέγει, πρὸς τὸν ἱατρὸν, — τὰ χρῆμα μου. Ποτέ μου δὲν παρακαλῶ, ἱατρέ, καὶ ὅμως αὐτὴν τὴν νύκτα ἐζήτησα ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν χάριν νὰ παρατείνῃ τὰς ἡμέρας μου μέχρις οὗ ἐξορλήσω τοὺς πιστωτάς μου.

Ὁ ἱατρὸς, ἐκπληκτὸς διὰ τὸ τοιοῦτον αἰσθημα τοῦ πελάτου του, τοῦ λέγει·

— Φίλτατέ μου Β. . . τὸ αἰσθημα αὐτὸ σέ τιμᾶ πολὺ, καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ Θεὸς θὰ εἰσακούσῃ τὴν παράκλησίν σου.

— Ἄ! ἐὰν ὁ Θεὸς μοῦ ἔκαμνεν αὐτὴν τὴν χάριν, ἐξηκολούθησεν ὁ Β. . . μειδιῶν, εἶμαι βέβαιος ὅτι ποτέ δὲν θὰ ἀπέθνησκα.

*

*

Προχθὲς χωρισθὲς τις ἐκ τινος χωρίου τῆς Ἀττικῆς παρουσιάζεται εἰς τι κατάστημα τῆς ἀγορᾶς καὶ ζητεῖ ὀμματουύλια.

Ἐξακολουθεῖ νὰ δοκιμάζῃ τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ζεῦγος, ἀλλὰ κανὲν δὲν τοῦ ἔρχεται· δὲν εἰμφορεῖ νὰ διαβάσῃ.

— Μὰ, νὰ σοῦ πῶ, κομπάρε, τοῦ λέγει αἰφνης ὁ ἔμπορος, μήπως δὲ ξέρεις νὰ διαβάσῃς;

— Ἐ, μὰ σὰν ἤξερα νὰ διαβάζω, ἀποκρίνεται ἀφελῶς οὗτος, τί τάθελα τὰ γυαλιὰ;

*

*

Ἡ οἰκογένεια Α** ἔχει ὑπερέτριαν μόλις ἐλθοῦσαν ἐκ τῆς νήσου τῆς, ἀπλοῦλωτάτην.

Πρὸ τινων ἡμερῶν, ἐνῶ τὸ γεῦμα ἦτο ἕτοιμον, τὴν κράζει ἡ κυρία·

— Μαρίνα, γιατί δὲν ἔρχετ' ὁ ἀφέντης σου; Πές του, θὰ κρυώσῃ ἡ σούπα.

Ἡ Μαρίνα, ἡ ὁποία εἶδε τὸν κύριον νὰ τρίβῃ τοὺς ὀδόντας του μὲ βοῦρτσαν, ἀποκρίνεται·

— Κυρία, ἀκονίζει τὰ δόντια του!

*

*

Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἡ ἀνάγκη τῆς περιουτολογίας εἶνε ἡ αἰτία τῶν ἐκμυστηρέσεων· ἀνόητος δὲ θὰ ἦτο ὁ πιστεύων ὅτι εἶνε τεκμήριον πλειοτέρας πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνης.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Μελετήσας ἐπὶ μακρὸν τὴν οὐσίαν τῆς μουσικῆς, συνιστῶ εἰς πάντας τὴν ἀπόλαυσιν τῆς τέχνης ταύτης ὡς τὴν πασῶν ἐκλεκτοτέραν. Οὐδεμία ἄλλη ἐπιδορᾷ ἐπὶ τῆς ψυχῆς πλέον ἀμέσως καὶ πλέον βαθέως, διότι καὶ οὐδεμία ἄλλη ἀποκαλύπτει πλέον ἀμέσως καὶ πλέον βαθέως τὴν πραγματικὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀκρόασις ὠραίας τινὸς ἀρμονίας εἶνε ὡς τι λουτρόν τοῦ

πνεύματος· ἐπὶ στιγμὴν ἐξαγνίζει αὐτὸ ἀπὸ παντὸς ὄψου, ἀπὸ παντὸς ὅ, τι εἶνε εὐτελεές ἢ χυδαῖον· ἐξίρει τὸν ἀνθρώπον καὶ προκαλεῖ ἐν αὐτῷ τὰς εὐγενεστέρους ἰδέας ὧν εἶνε ἄξιος· τότε δὲ αἰσθάνεται καθαρὰ τί ἀξίζει, ἢ μάλλον τί ἠδύνατο νὰ ἀξίξῃ. (Schopenhauer).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἄ Ἐν Τύνιδι, ὡς καὶ ἐν ὄλιᾳ σχεδὸν τῇ ἄλλῃ Ἀφρικῇ, ἡ εὐσαρκία εἶνε τὸ κυριώτερον προσόν, ἵνα γυνὴ τις θεωρῆται ὠραία· καὶ διὰ τοῦτο αὐτόθι παχύνουσι τὰς γυναῖκας διὰ τὸν γάμον, ὡς ἀλλαχοῦ τὰ ζῶα ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς τροφήν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐὰν δὲ συμβῇ χρησεύμενος τις νὰ θέλῃ νὰ συνάψῃ δεύτερον γάμον, ἢ μέλλουσα αὐτοῦ σύζυγος υποβάλλεται εἰς τὴν ἀκόλουθον δίαιταν· θέτουσιν εἰς τὰς χεῖρας, τοὺς δακτύλους καὶ τὰ σφυρὰ τῶν ποδῶν τῆς τὰ βραχιόλια καὶ δακτυλίδια τῆς πρώτης συζύγου τοῦ μνηστήρος τῆς, καὶ ἔπειτα ἀρχίζουν νὰ τὴν τρέφωσιν ἐπιμελῶς μέχρις οὗ παχυνθῇ ἱκανῶς, ὥστε νὰ τῇ προσαρμόζωνται ἀκριβῶς τὰ εἰρημένα κοσμήματα. Τοῦτου κατορθωθέντος, παραδίδεται εἰς τὸν ἄνδρα ὁμοίᾳ πρὸς τὴν πρώτην κατὰ τὸ πάχος.

Ἄ Ἐν Γερμανίᾳ ἡ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων παρέδωκεν ἐσχάτως εἰς χρῆσιν τοῦ κοινῶ γραμματόσημα τετυπωμένα διὰ χρώματος, ὅπερ ἐξαλείφεται ἅμα ὡς ἤθελε διαβραχῆ. Τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον εἰσήγαγεν ἡ ἀρχὴ, ὅπως ἀποφύγῃ κατὰχρησιν γινόμενῃ ὑπὸ ἀνθρώπων αἰσχροκερδῶν, ὅτινες γραμματόσημα, χρησιμοποιοιθέντα ἤδη, ἔθετον ἐκ νέου εἰς κυκλοφορίαν, ἐξαλείφοντες διὰ χημικῶν μέσων τὰ ἐπ' αὐτῶν γράμματα τῆς σφραγίδος τοῦ ταχυδρομείου.

Τὸ νέον εἶδος τῶν γραμματοσήμων οὐ μόνον ματαιοῖ πᾶσαν ἀπόπειραν πρὸς ἀπάτην, ἀλλὰ καὶ καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν ἀποκόλλησιν τοῦ γραμματοσήμου διὰ τῆς διαβρέξεως αὐτοῦ· διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ χρῶμα αὐτῶν ἀφαιρεῖται, τοῦτο δὲ καθιστᾷ αὐτὰ ἄχρηστα.

Ἄ Τῇ 21 μαρτίου, τῇ ἐπαύριον ἀφ' ἧς ἠθέλησεν ὁ Βῆκονσφρῆλδ, ἐμελλε νὰ καθίσῃ τὸ τέταρτον, ἵνα τελειωθῇ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ περιφήμου ζωγράφου Μιλλαῖς, ὅστις εἶχε πρότερον εἰκονογραφήσῃ τοὺς δύο πολιτικοὺς ἀντιπάλους του Βράιτ καὶ Γλάδστωνα. Τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ νοσήματός του διήγαγε διορθῶν οὓς ἀπήγγειλε λόγους ἐν τῇ Ἄνω Βουλῇ, καὶ ἰδίως τὴν πρὶς τὴν βασιλίαν συλλυπητήριον προσλαλιάν ἐπὶ τῇ δολοφονίᾳ τοῦ Τσάρου. Πολλάκις παρετήρησε τοῖς παρευῶσι· «δὲν ἐπιθυμῶ νὰ νομισῶσιν οἱ μεταγενέστεροι, ὅτι δὲν ἐπίσταμαι νὰ ὀρθογραφήσω». Ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ στενοῦ φίλου του, λόρδου Βάρρικτων, ποῦ ἐγεννήθη, ἀπεκρίνατο· «ἐν Ἀδέλφῃ, παρὰ τὴν δυτικὴν τοῦ Λονδίνου ἄκραν, καὶ δὴ ἐντὸς βιβλιοθήκης. Ὁ πατήρ μου δὲν ἦτο πλούσιος, ὅτε ἐνυμφεύθη. Ἐν Ἀδέλφῃ